

СОЛУНЪ

Морето тѣ облива съ вълнитѣ разячени
и мжката разяжда огромната ти грѣдь,
че днесъ си робъ подтиснатъ, че днесъ си жалъкъ
о, градъ на свѣтлината, о скжпа наша плътъ!
пленикъ

Нали за тебъ се биха царе високомѣрни
и хиляди войници пролѣха топла кръвь,
нали въвъ тебе цѣвна идеята ни вѣрна,
нали въ борбитѣ свѣтли ти бѣше вѣчно прѣвъ!

А страшното за всички, велико съзаклятие
на нашитѣ предани и смѣли синове,
което всѣка кжща съсъ взривове разклати,
нали израстна въ тебе — то твое се зове!

И въ тая мрачна кула съсъ камери потайни
минали сж стотици стоманени борци.
О, черна Биазъ Куле, страдания безкрайни
стенитѣ ти сж дали на роднитѣ творци!

И въ днешнитѣ борби ти пакъ глава издигашъ
и знамето развѣвашъ на нови времена,
че цѣлиятъ народъ ще каже громко: с т и г а!
и пламъци ще лѣмнатъ робинята — страна.

О, градъ на стара слава, на минало блестяще,
борбата пакъ разгаря въ желѣзната ти грѣдь,
приветъ единъ прокуденъ, но вѣренъ синъ ти праща—
ти — столицата наша, най-скжпата ни плътъ!